

VALTIONEUVOSTON ASETUS KESKI-POHJANMAAN MAAKUNNAN LUONNONSUOJELUALUEISTA

1. Tausta

Asiassa on kysymys Keski-Pohjanmaan maakunnassa sijaitsevien, valtion hallinnassa olevien valtakunnallisiin suojeluohjelmiin tai Natura 2000 -verkostoon kuuluvien sekä eräiden muiden valtiolle luonnonsuojelutarkoituksiin hankittujen alueiden perustamisesta luonnonsuojelualueiksi. Alueet perustetaan luonnonsuojelulain 17 §:ssä tarkoitetuiksi muiksi luonnonsuojelualueiksi.

Keski-Pohjanmaan luonnonsuojelualueiden perustaminen on osa valtakunnallista säädösvalmistelua, jolla saatetaan voimaan usean vuosikymmenen kuluessa luonnonsuojelutarkoituksiin hankituilla tai varatuilla valtion alueilla luonnonsuojelulain mukaiset rauhoitusmääräykset. Metsähallitus on valmistellut ympäristöministeriön ja sen asettaman säädösvalmistelutyöryhmän ohjauksessa alueiden suojelun toteuttamista.

2. Luonnonsuojelualueiden tarkoitus ja sisältö

Asetuksella perustettavilla luonnonsuojelualueilla toteutetaan osaltaan valtakunnallisten suojeluohjelmien, Natura 2000 -verkoston ja eräiden muiden suojelutarkoituksiin osoitettujen valtion alueiden suojelutoimenpiteet Keski-Pohjanmaan alueella. Suojelualueiden perustamisen tarkoituksena on säilyttää nämä alueet luonnontilaisina ja turvata niiden ekosysteemien häiriötön kehitys, tarvittaessa myös ennallistamalla muuttuneita luonnonympäristöjä tai hoitamalla luonnonhoitoa vaativia kohteita. Erityisinä suojelutavoitteina Natura 2000 -verkostoon kuuluvilla alueilla on lisäksi niiden suojeluperusteina olevien luontotyyppien ja niille tyypillisen lajiston sekä muiden suojeluperusteina olevien lajien ja niiden elinympäristöjen suojelu, lisääminen ja parantaminen.

Alueet palvelevat myös opetustarkoitusta sekä omatoimista retkeilyä, luonnon harrastusta ja tutkimusta. Alueiden perustaminen tukee myös luonnonvarojen kestävää hyödyntämistä kuten luontomatkailua, jokamiehen oikeuksin tapahtuvaa marjastusta ja sienestystä sekä säännellysti myös metsästystä.

Tällä asetuksella perustetaan 22 luonnonsuojelualuetta, joiden pinta-ala on yhteensä noin 14 590 hehtaaria.

3. Alueiden luonnonsuojelulliset perusteet

Luonnonsuojelualueiden perustamisella turvataan valtakunnallisten suojeluohjelmiin kuuluvien alueiden, METSO-ohjelman puitteissa valtiolle hankittujen alueiden sekä eräiden muiden luonnonsuojelutarkoituksiin osoitettujen alueiden luonnonarvojen säilyminen.

Keski-Pohjanmaan maakunta kuuluu samannimiseen eliömaakuntaan. Suomen metsäkasvillisuuden aluejaossa Keski-Pohjanmaa on keskiboreaalisen vyöhykkeen Pohjanmaan lohossa. Maakunta ulottuu Perämeren rannikolta Suomenselän vedenjakajalle ja sen oleellisimpiin luonnonpiirteisiin kuuluvat vaihtelevan kokoiset aapasuot, kehityksessään erivaiheiset keidassuot, enimmäkseen melko pienialaiset, osittain melko

hyvin luonnontilansa säilyttäneet metsät sekä Pohjanmaan joet ja niiden vesistöalueisiin kuuluvat erikokoiset järvet.

Perustettavista luonnonsuojelualueista lähes kaikki sisältyvät Natura 2000 -verkostoon. Soiden laaja-alaisimmat Natura 2000 -verkoston valintaperusteena olevat luontotyypit ovat aapasuot, keidassuot ja puustoiset suot. Linnustoltaan merkittävimpiin suoalueisiin kuuluvat Vionnevan keidassoista muodostuva alue Kokkolassa ja Kaustisilla sekä aapasuovaltainen Eteläneva – Viitasalonneva – Seljäsenneva Kokkolassa ja Kannuksessa.

Keski-Pohjanmaalla on joitakin kosteikkolinnustoltaan merkittäviä lintuvesiä. Niistä tärkein on Kokkolassa ja Kruunupyssä sijaitseva Laajalahti – Bredvikfjärden, joka on merestä padotun makeanveden altaan, Luodonjärven lahti. Laajalahden rantaniittyjä on jo pitkään hoidettu laiduntamalla. Lintuvedet ovat tärkeitä muuttavien sorsalintujen, joutsenten, hanhien ja kahlaajien levähdys- ja ruokailualueita sekä pesimäalueita. Monet näistä linnuista on luokiteltu uhanalaisiksi tai ne ovat sellaisia EU:n lintudirektiivin lajeja, joiden levähdys- ja pesimäalueiden suojelussa Suomella on erityisen merkittävä vastuu.

Keski-Pohjanmaan suojelualueiden metsät ovat enimmäkseen olleet varsin voimaperäisessä metsätalouskäytössä, joten valtaosa niistä ei ole lähelläkään luonnontilaa. Alueella on kuitenkin jonkin verran myös vanhoja luonnonmetsiä. Alueella on kuitenkin jonkin verran myös vanhoja luonnonmetsiä, joiden suojelualueista merkittävimpiin kuuluu Linjalamminkangas Lestijärvellä ja Perhossa.

Merenrannan ja sen läheisyyden luontotyypeistä hiekkarantojen ja erivaiheisten dyynien yksi koko Suomen merkittävimmistä alueista on asetuksella perustettava Vattajanniemen suojelualue. Kätölandetin alueella suojeltaisiin merestä eriasteisesti irti kuroutuneita kluuvijärviä, pienialaisia, nuoria soita sekä merenrannan reheviä metsiä. Molemmat alueet sijaitsevat Kokkolassa.

Keski-Pohjanmaan jokivarsien luontoa suojeltaisiin mm. Lestijoen yläjuoksun suojelualueella. Lehtosenjärvi ja Iso-Ruonanen puolestaan edustavat Suomenselän vedenjakajan pienempiä latvavesistöjä. Kaikki em. alueet sijaitsevat Lestijärven kunnassa Natura 2000 -verkostoon kuuluvilla alueilla. Asetuksella toimeenpannaan niiden suojelutavoitteita vastaava suojelu luonto- ja lintudirektiivin edellyttämällä tavalla. Luontodirektiivin mukaisten luontotyyppien ja niille ominaisen lajiston kannalta alueet ovat tärkeitä suo- ja metsäluonnon suojelemiseksi. Linnuston kannalta tärkeillä SPA-alueilla turvataan alueille ominaisen linnuston elinolosuhteita. Natura 2000 -alueiden suojeluperusteina olevat luontotyypit ja lajit ilmenevät tarkemmin alueita koskevista Natura 2000 -tietolomakkeista.

Kokonaisuutena Keski-Pohjanmaan maakuntaan perustettavat luonnonsuojelualueet yhdessä ympäristöministeriön asetuksella perustettavien luonnonsuojelualueiden kanssa edustavat monipuolisesti maakunnan luontoa. Alueet täyttävät luonnonsuojelulain 10 §:n tarkoittamat yleiset edellytykset luonnonsuojelualueen perustamiseksi. Tarkempi erittely alueiden kohdentumisesta eri luonnonsuojeluohjelmiin ja Natura 2000 -verkostoon ilmenee taulukosta 1.

Taulukko 1. Valtioneuvoston asetuksella perustettavien luonnonsuojelualueiden pinta-alat ja niiden perustamisen perusteena olevat Natura 2000 –verkosto ja valtioneuvoston hyväksymät suojeluohjelmat.

Suojelualueen nimi	Pinta-ala (ha)	Maata (ha)	Vettä (ha)	Natura 2000-verkosto		Kansallinen suojeluohjelma tai päätös	Naturan pinta-ala (ha)	METSO (ha)	Ohjelma- tai METSO-pinta-ala (ha)	Muu pinta-ala (ha)
				Tunnus	Tyyppi					
Hötölamminneva	1 328,9	1 320,6	8,3	FI1001011	SAC	AMO100532 SSO100307	1 311,2		910,7	0
Kotkanneva – Metsolamminneva	325,9	325,9	0,0	FI1000034	SAC	SSO100312	142,6	94,4	222,7	0
Linjalamminkangas	525,5	509,2	16,3	FI1001002	SAC	AMO100109	458,6		437,2	59,1
Taskuneva	243,3	243,3	0,0				0,0			243,3
Eteläneva – Viitasalonneva – Seljäsenneva	2 633,7	2 630,5	3,2	FI1000026	SAC	SSO100311	2 309,0		2 197,7	2,2
Ritaneva – Vipusalonneva – Märsynneva	2 306,0	2 299,1	6,9	FI1000014	SPA/SAC	SSO100317	2 099,5	49,4	1 648,7	83,5
Viitajärvi	154,1	130,9	23,1	FI1000025	SPA/SAC	LVO100227	143,0		121,5	0
Vionneva	743,3	720,0	23,3	FI1000019	SPA/SAC	SSO100302	631,0	9,4	544,2	0
Hanhilahti	170,6	160,4	10,3			LVO100216	0,0		168,4	0
Kiimaneva – Iso Köyrisenneva	681,2	662,6	18,7			SSO100304	0,0		276,8	404,4
Kätölandet	111,3	110,7	0,6	FI1000013	SPA/SAC	RSO100062 SSO100282	70,7	12,3	58,9	27,7
Laajalahti	158,5	105,2	53,3	FI1000004	SPA/SAC	LVO100211	157,7		142,4	0
Lähdeneva	609,0	608,5	0,5	FI1000036	SPA/SAC		179,0			429,5
Vattajanniemi	1 145,1	1 029,8	115,3	FI1000017	SAC	RSO100064 HSO100093	1 084,5		1 951,8	8,5
Isonneva	692,7	687,6	5,1	FI1001009	SAC	SSO100325	629,8	44,3	381,2	0,0
Lehtosenjärvi	1 051,9	648,5	403,3	FI1001008 FI0800155	SAC	RSO100067 AMO000022 AMO100112	1 018,2	33,7	731,0	0,0
Lestijoen yläjuoksu	762,3	688,6	73,7	FI1001005 FI1000057	SAC	RSO100066 SSO100318	690,8		581,7	0
Salmela	108,3	108,3	0,0				0,0	108,0		0,0
Katajakorpi	182,6	180,1	2,5				0,0	103,0	103,2	0
Kivineva	292,7	289,4	3,3				0,0			0
Räyriingin lehdot	132,5	130,1	2,4	FI1000059 FI1000015	SPA ja SAC	LHO100340	120,1		47,1	0
Viisteenneva	230,1	227,9	2,2				0,0			230,1
	14 589,5	13 817,2	772,3				11 045,5	454,5	10 525,0	1 488,3

Käytetyt lyhenteet:

- AMO = vanhojen metsien suojeluohjelma, Valtioneuvoston päätös 27.6.1996
LHO = lehtojensuojeluohjelma, Valtioneuvoston päätös 13.4.1989
LVO = lintuvesien suojeluohjelma, Valtioneuvoston päätös 3.6.1982
SSO = soidensuojelun perusohjelma, Valtioneuvoston päätökset 19.4.1979 ja 26.3.1981
RSO = rantojensuojeluohjelma, Valtioneuvoston päätös 20.12.1990
METSO = Etelä-Suomen metsien monimuotoisuuden toimintaohjelma
SAC = Euroopan yhteisön erityisten suojelutoimien alue
SPA = Euroopan yhteisön erityinen suojelualue

Natura 2000 -verkoston, valtakunnallisten suojeluohjelmien tai METSO-ohjelman toteuttamiseksi valtiolle hankittujen alueiden lisäksi asetukseen sisältyy kolme aluetta, jotka on kokonaisuudessaan hankittu valtiolle suojelullisesti arvokkaana suoalueena eli Taskuneva, Kivineva ja Viitaneva. Myös Kiimaneva - Iso Köyrisennevan ja Lähdenevan suojelualueisiin on hankittu suojeluohjelman ulkopuolista, suojelun kannalta arvokasta suoaluetta useita satoja hehtaareja. Muilta osin taulukossa 1 mainitussa ”muu pinta-ala” on kyse

kiinteistökaupan yhteydessä hankitusta, suojeleohjelman rajauksen vähäisesti ylittävästä kiinteistön osasta (ks. taulukko 2).

Taulukko 2. Valtioneuvoston asetuksella perustettavien alueiden pinta-alat ja perusteet, jotka liittyvät muuhun kuin Natura 2000 –verkostoon, valtioneuvoston hyväksymiin luonnonsuojeluohjelmiin ja Metso-ohjelmaan.

Suojelualue	Perustelu "muu pinta-ala"
Taskuneva	Alue hankittu valtiolle luonnonsuojelukohteeksi Suomen suojelemattomat arvokkaat suot -nimikkeellä v. 1978.
Eteläneva – Viitasalonneva – Seljäsenneva	Alueeseen sisältyy kiinteistöhanke yhteydessä tullutta suojeleohjelmien ulkopuolista aluetta noin 2,2 ha.
Ritaneva – Vipusalonneva – Märsynneva	Alueeseen sisältyy kiinteistöhanke yhteydessä tullutta suojeleohjelmien ulkopuolista aluetta noin 83,5 ha.
Kiimaneva – Iso Köyrisenneva	Alueeseen sisältyy suojeleutarkoitukseen hankittua luonnonsuojeluohjelmien ulkopuolista aluetta noin 404,4 ha.
Kätölandet	Alueeseen sisältyy kiinteistöhanke yhteydessä tullutta suojeleohjelmien ulkopuolista aluetta noin 27,7 ha.
Lähdeneva	Alueeseen sisältyy suojeleutarkoitukseen hankittua luonnonsuojeluohjelmien ulkopuolista aluetta noin 429,5 ha.
Vattajanniemi	Alueeseen sisältyy kiinteistöhanke yhteydessä tullutta suojeleohjelmien ulkopuolista aluetta noin 8,5 ha.
Kivineva	Alue on hankittu valtiolle luonnonsuojelullisesti arvokkaana suojelekohteena.
Viisteneva	Alue on hankittu valtiolle luonnonsuojelullisesti arvokkaana suojelekohteena.

4. Rauhoitusmääräykset sekä hoidon ja käytön tavoitteet

4.1. Yleistä

Valtioneuvoston asetuksella perustettavat alueet ovat lain 17 §:ssä tarkoitettuja muita luonnonsuojelualueita. Niillä tulisivat pääsääntöisesti voimaan luonnonsuojelulain 17 a §:n 1 momentista johtuen lain 13–15 §:ssä säädetyt rauhoitusmääräykset. Asetukseen otettaisiin näitä koskevat viittaussäännökset.

Luonnonsuojelulain 13 § sisältää luonnonsuojelualueilla kielletyt toimet. Kiellettyä olisi: 1) rakennusten, rakennelmien tai teiden rakentaminen, 2) maa-ainesten, kaivos-kivennäisten ottaminen ja maa- tai kallioperän vahingoittaminen, 3) ojitaminen, 4) sienien, puiden, pensaiden tai muiden kasvien tai niiden osien ottaminen tai vahingoittaminen, 5) luonnonvaraisten selkärankaisten eläimien pyydystäminen, tappaminen tai hätyyttäminen tai niiden pesien hävittäminen sekä selkärangattomien eläimien pyydystäminen tai kerääminen, 6) muutkin toimet, jotka vaikuttaisivat epäedullisesti alueen luonnonoloihin, maisemaan tai eliölajien säilymiseen.

Lain 14 § sisältää poikkeukset 13 §:ssä kielletyistä toimista. Sallittua olisi: 1) alueen hoitoa, valvontaa, tutkimusta, yleisön opastamista, retkeilyä ja alueeseen tutustumista varten tarpeellisten rakennusten, rakennelmien ja polkujen rakentaminen, entistäminen ja kunnostaminen, 2) luonnonympäristöjen ja perinneluontotyyppien hoitaminen ja ennallistaminen sekä alueen luontaisen kehityksen palauttaminen, 3) alueen opastustoiminnan kannalta tarpeellisen tien rakentaminen, 4) marjojen ja hyötysienien poimiminen, 5) kalastaminen kalastuslain 7 §:ssä säädettyjen yleiskalastusoikeuksien mukaisesti, 7) alueella olevien teiden, sähkö- ja puhelinlinjojen sekä niihin liittyvien laitteiden käyttäminen ja kunnostaminen, 8) merenkulun turvalaitteiden ja vesistön kuluväylien kunnostaminen sekä vähäiset turvalaitteiden edellyttämät raivaukset, sekä 9) kartoitus ja maanmittaustyöt. Lisäksi alueella saadaan tilanteen niin vaatiessa ryhtyä pelastuspalvelun, palontorjunnan, rajavalvonnan, eläintautien vastustamisen sekä eläinsuojelun edellyttämiin välttämättömiin toimenpiteisiin.

Lain 15 §:ään sisältyvät luvanvaraiset poikkeukset 13 §:n rauhoitusmääräyksistä. Metsähallitus voisi alueen haltijaviranomaisena kyseisen lainkohdan nojalla antamallaan luvalla sallia alueen perustamistarkoitusta vaarantamatta: 1) tutkimusta tai muuta tieteellistä tarkoitusta tai opetusta varten eläinten pyydystämisen tai tappamisen, sienien, kasvien tai niiden osien, eläinten pesien ja kivennäisnäytteiden keräämisen, 2) vieraslajeista aiheutuvien riskien hallinnasta annetussa laissa tarkoitettujen vieraslajien ja haitallisten vieraslajien sekä, jos laji on tullut liian runsaslukaiseksi tai käynyt muutoin vahingolliseksi, muunkin kasvi- tai eläinlajin yksilöiden lukumäärän vähentämisen, 3) sellaisten pyyntiluvanvaraisten riistaeläinlajien yksilöiden, jotka suojelualueen ulkopuolella aiheuttavat ilmeisen uhan ihmisen turvallisuudelle tai omaisuudelle aiheutuvasta merkittävästä taloudellisesta vahingosta, poistamisen, 4) alueelle kaatuneen riistaeläimen haltuun ottamiseen, 5) kalastamisen muutoinkin kuin kalastuslain 7 §:ssä tarkoitettulla tavalla, 7) geologisen tutkimuksen ja malminetsinnän, 8) ilma-aluksella laskeutumisen, 9) muidenkin kuin 14 §:n 1 kohdassa tarkoitettujen rakennusten ja rakennelmien entisöinnin ja kunnostamisen.

Lisäksi Metsähallitus voi suojelualueen haltijaviranomaisena 15 §:n 2 momentin nojalla sallia hirvenajon metsästyksen yhteydessä.

Asetuksen valmistelun yhteydessä maakunnallisten ja paikallisten tahojen kanssa käydyissä keskusteluissa ovat nousseet esiin erityisesti metsästyksen liittyvät kysymykset. Metsähallitus on vuokrannut kyseisiä luonnonsuojelualueiden perustamista varten valtiolle hankittuja alueita pääosin hirvieläinten metsästyksen, mutta vaihtelevasti myös muun riistan metsästyksen. Tehtyjä vuokrasopimuksia ja lupaehtoja on tarpeen tarkistaa vastaamaan luonnonsuojelualueita koskevia säännöksiä. Suojelualueiden perustaminen ei kuitenkaan merkitse sitä, että alueiden käyttö metsästyksen kokonaan estyisi.

Lain 15 §:n 1 momentin 2 kohdan mukaisesti Metsähallitus voi sallia vierasperäisten eläinlajien yksilöiden vähentämisen. Siten minkin ja supikoiran ja muidenkin vieraslajien, kuten valkohäntäpeuran ja kanadanmajavan metsästäminen on alueilla mahdollista alueen haltijaviranomaisen luvalla.

Luvanvaraiset poikkeukset voivat lain 15 § 1 momentin 2 kohdan mukaisesti liittyä myös muun liikaa lisääntyneen tai vahingolliseksi osoittautuneen lajin yksilöiden vähentämiseen tai 3 kohdan mukaisesti pyyntiluvanvaraisen riistaeläimen yksilöiden poistamiseen, kun se on tarpeen suojelualueen ulkopuolella aiheutuvan turvallisuus- tai vahinkouhan torjumiseksi. Säännös mahdollistaa lausuntopalautteessa metsästettäviin lajeihin ehdotetun villisian yksilöiden poistamisen sekä afrikkalaisen sikaruton leviämisen torjumiseksi että sillä perusteella, että lajin yksilöt heikentäisivät suojelualueen luonnonarvoja. Metsähallitus voi myös sallia hirvenajon metsästyksen yhteydessä.

4.2. Valtioneuvoston asetuksella säädettävät poikkeukset rauhoitusmääräyksiin

Valtioneuvoston asetuksella on muilla luonnonsuojelualueilla luonnonsuojelulain 17 a §:ssä säädetyin edellytyksin mahdollisuus säätää edellä kuvatuista rauhoitusmääräyksistä eräitä aluekohtaisia poikkeuksia, jotka voivat koskea metsästyksen sallimista, kalastuksen rajoittamista yleisillä vesialueilla, puolustusvoimien harjoitus- ja koulutustoimintaa, lentotoiminnan ja merenkulun turvalaitteiden sijoittamista ja kunnossapitoa sekä tien, johdon ja kaapelien rakentamista, ojan kaivamista, vesikulkuväylän ruoppaamista tai muun vastaavan toimenpiteen sallimista.

Metsästyksen osalta luonnonsuojelulain 17 a §:n 3 momentissa säädetään, että muissa kuin metsästyslain 8 §:n tarkoittamissa kunnissa sijaitsevalla muulla luonnonsuojelualueella on kiellettyä pyydystää, tappaa tai hätyyttää luonnonvaraisia selkärangaisia eläimiä. Valtioneuvosto voi kyseisen momentin nojalla kuitenkin

säätää metsästyksen sallimisesta muulla luonnonsuojelualueella, jos metsästys ei vaaranna alueen perustamistarkoitusta tai aiheuta haittaa alueen muulle käytölle. Säännökset voivat olla ajallisesti tai alueellisesti rajoitettuja tai kohdistua tiettyyn eläinlajiin.

Valtioneuvostolle kuuluvaa harkintavaltaa käytettäessä on huomioitava valtiosääntöoikeudellinen vaatimus siitä, että pääsääntöisesti yksilön oikeuksista ja velvollisuuksista säädetään lain tasolla. Tästä poiketen asetuksenantovaltuuksia on kuitenkin pidetty eduskunnan perustuslakivaliokunnan lausuntokäytännössä mahdollisina vähäisten poikkeusten säätämiseksi asetuksella, kun asetuksenantovaltuuteen liittyy sitä rajaavia ja ohjaavia säännöksiä. Kyseistä lain 17 a §:n 3 momentin valtuussäännöstä koskeneessa perustuslakivaliokunnan lausunnossa (PeVL 17/2010 vp) todetaan, että kyseinen valtuussäännös on voitu ottaa lakiin alueiden erilaisuudesta johtuvien paikallisten erityisolosuhteiden huomioon ottamiseksi. Samaa säännöstä koskevasta ympäristövaliokunnan mietinnöstä (YmVM 11/2010 vp) ilmenee, että metsästys on näillä alueilla kyseisen momentin ensimmäisestä virkkeestä johtuen pääsääntöisesti kiellettyä. Tapauskohtaisella harkinnalla on kuitenkin mahdollista säätää aluekohtaisia poikkeuksia, jotka voivat olla ajallisesti, alueellisesti tai lajikohtaisesti rajattuja.

Edellä esitetyn perusteella on metsästystä koskevien vähäisten, tapauskohtaisesti perusteltujen poikkeusten sallimista pidettävä valtioneuvoston harkintavallan puitteissa mahdollisena, mutta laissa olevaa pääsääntöä ei ole perustuslaki huomioon ottaen hyväksyttävää muuttaa asetuksilla käytännössä metsästyksen sallivaksi. Metsästyksen sallivat aluekohtaiset poikkeukset on myös rajattava siten, ettei niiden mukaisesta metsästyksestä aiheudu haittaa alueen muulle käytölle tai alueen perustamistarkoituksen vaarantumista.

Edellä viitatussa ympäristövaliokunnan mietinnössä on todettu, että eteläisessä Suomessa muut luonnonsuojelualueet ovat yleensä pienialaisia ja niillä on etenkin asutuskeskusten läheisyydessä useimmiten huomattavaa merkitystä ulkoilun ja virkistyskäytön kannalta. Näillä alueilla on tarpeen säädellä metsästystä tarkemmin kuin Pohjois-Suomessa. Valiokunta on todennut, että itäisessä Suomessa on suurempia olemassa olevia tai suunniteltuja suojelualueita, joilla suojelutavoitteiden kärsimättä voi olla mahdollista säännelysti metsästä. Valiokunta piti tärkeänä aluekohtaisia metsästystä koskevia ratkaisuja, jotka tehdään tapauskohtaisesti ottaen huomioon perustamistarkoituksessa mainitut luontoarvot, jokamiehenoikeudet, virkistyskäytön määrä ja suojelualueen koko. Mietinnön mukaan metsästyksen sallittavuutta harkittaessa voidaan suojelualueen perustamistarkoituksen lisäksi ottaa huomioon luonnonsuojelualueen laajuus ja syrjäinen sijainti sekä pieni virkistyskäyttöpaine metsästyksen sallivuutta lisäävinä tekijöinä. Näillä laajemmilla alueilla tulee yhdistää luonnossa liikkumisen ja metsästyksen tarpeet samanaikaisesti hyvällä suunnittelulla hyödyntäen tarpeen mukaan ajallisia tai alueellisia metsästysrajoituksia, jotka suunnitellaan avoimella yhteistyöllä.

Keski-Pohjanmaan maakuntaan valtioneuvoston asetuksella perustettavat luonnonsuojelualueet ovat pääosin laajoja, syrjäisiä alueita, joilla yleinen virkistyskäyttö on verraten vähäistä erityisesti kesäkauden ulkopuolella. Alueiden laajuudesta johtuen perustettavat luonnonsuojelualueet muodostavat merkittävän osan paikallisten metsästysseurojen käytössä olevasta metsästysalueesta. Suojelualueiden perustaminen siten, että ainoastaan hirvenajo olisi mahdollista, olisi laajoilla suojelualueilla käytännössä mahdotonta. Nämä seikat puoltavat hirven metsästyksen laajaa sallimista Keski-Pohjanmaan luonnonsuojelualueilla. Osalla asetuksella perustettavista suojelualueista on hirven metsästyksen lisäksi huomattavaa merkitystä pienriistan, erityisesti metsäjäniksen ja eräiden metsäkanalintujen metsästyksessä.

Suojelualueiden metsästystä koskevat linjaukset on sovitettu noudattamaan valtioneuvoston Pohjois-Pohjanmaan maakunnan eteläosien luonnonsuojelualueista antamassa asetuksessa (644/2017) tehtyjä

ratkaisuja, koska maantieteellisesti nyt perustettavat suojelualueet ovat kyseisellä asetuksella perustettujen suojelualueiden kanssa hyvin lähekkäin ja luonteeltaan saman tyyppisiä.

Asetuksella perustettavilla alueilla ehdotetaan sallittavaksi hirven metsästys lukuun ottamatta Kokkolan taajaman läheisyyteen perustettavaa Laajalahden suojelualueutta sekä Linjalamminkankaan luonnonsuojelualueen 440 hehtaarin laajuista osa-alueutta, joka on perustettu vuonna 1993. Laajalahdella ei ole tällä hetkellä metsästys sopimuksia. Siellä myös on virkistykseen liittyvää palvelurakennetta, joten alueella on ilmeinen ristiriita metsästyksen ja alueen virkistyskäytön välillä. Linjalamminkankaan suojelualueella metsästys ei ole ollut sallittua sen perustamisesta lähtien. Suojelualueen laajennusosaa ei liitetä kiinteistötekniisesti olemassa olevaan luonnonsuojelulain 22 §:n 1 momentin mukaisesti, vaan luonnonsuojelulain muuttamista koskevan hallituksen esityksen (HE 99/2009 vp.) yksityiskohtaisten perusteluiden mukaisesti muutos tehdään säätämällä alueen perustamisesta, koska nyt perustettavalla osa-alueella metsästys on yleisesti sallittua ja sitä rajoitettaisiin pelkästään hirvenmetsästykseen. Tämän johdosta ei kuitenkaan ole perusteltua laajentaa metsästysoikeuksia jo olemassa olevalla suojelualueella.

Sinisorsan, tavin ja telkän metsästys sallittaisiin Vattajanniemen suojelualueella, koska kyseisellä alueella toimivan metsästysyhdistyksen vesilintumetsästys muutoin estyisi kokonaan. Kyseisellä alueella ei ole ristiriitaa alueen virkistyskäytön kanssa, koska perustettava luonnonsuojelualue sijaitsee Lohtajan ampuma- ja harjoitusalueella, jossa puolustusvoimien toiminta rajoittaa ulkopuolisten liikkumista.

Ketun metsästys sallittaisiin lintujen suojelualueilla lajiston pesinnän turvaamiseksi. Metsähallituksen, maa- ja metsätalousministeriön, Suomen Riistakeskuksen ja eräiden muiden lausunnoissa esitetyn mukaisesti myös linnuston pesintään haitallisesti vaikuttavien vieraslajien eli minkin ja supikoiran pyynti ja tappaminen sallittaisiin ilman erillistä LSL 15 §:n mukaista poikkeuslupaa Natura 2000 –verkostoon kuuluvilla SPA-alueilla eli Hanhilahden, Kätölandetin, Laajalahden – Bredvikfjärdenin, Lähdenevan, Ritanevan – Vipusalonnevan – Märssynnevan, Viitajärven ja Vionnevan luonnonsuojelualueilla.

Metson ja teeren sekä metsäjäniksen ja rusakon metsästys sallittaisiin muilla, kuin Natura 2000 -verkostoon SPA-alueina kuuluvilla alueilla, joissa niitä on aiemminkin metsästetty, ja joissa siihen on paikallisesti esitetty olevan hyvät edellytykset ilman, että metsästys olisi ristiriidassa alueiden suojelutavoitteiden tai muiden käyttötarkoitusten kuten luontoretkeilyn kanssa. Muuta linnustolle haitallista pienpetokantaa eli minkkiä ja supikoiraa voitaisiin pyytää edellä todetusti Metsähallituksen luvalla myös niillä luonnonsuojelualueilla, joilla se ei olisi asetuksen nojalla sallittua ilman poikkeuslupaa.

Lintudirektiivin mukaisilla erityissuojelualueilla (SPA) lintujen metsästystä ei lähtökohtaisesti voida sallia alueiden suojeluperusteena oleville lajeille aiheutuvan suoran vähentävän vaikutuksen sekä metsästystapahtuman häiriövaikutusten vuoksi. Loppusyksystä ja alkutalvesta tapahtuvan hirven metsästyksen ei arvioida aiheuttavan erityistä häiriötä alueiden suojeluperusteena olevalle linnustolle.

Linnustoon haitallisesti vaikuttavien lajien metsästys linnustoalueilla on aiheellista rajoittaa pesinnän ja muuton ajan ulkopuolelle. Asetuksella ketun metsästys sekä minkin ja supikoiran pyynti ja tappaminen säädettäisiin sallituksi vuosittain alkaen 20.9. ja päättyen 31.3. Muilta osin perustettavilla luonnonsuojelualueilla voitaisiin metsästä metsästyslainsäädännön mukaisina aikoina, koska perustettaviin luonnonsuojelualueisiin ei kohdistu kävijäpainetta, joiden vuoksi kävijäturvallisuuden varmistamiseksi olisi tarvetta rajoittaa metsästysaikoja.

Puolustusvoimilla on pysyvä käyttöoikeus Vattajanniemen luonnonsuojelualueeseen. Valtioneuvoston asetuksella sallittaisiin puolustusvoimien harjoitus-, ampuma- ja koulutustoiminta luonnonsuojelualueella, mikä kattaisi harjoitus-, ampuma-, koulutustoiminnan myös alueen käyttöön liittyvien edustan merialueilla ja toimintaan liittyvän kehittämisen harjoitusalueen maa-alueilla, mukaan lukien tarvittavien toimintojen ja rakenteiden kehittäminen sekä maarakentaminen kuten kovapanosammuntojen rakenteet, urat, maalitoiminnan rakenteet sekä harjoitus- ja turvallisuusrakenteet. Toiminnalla ja alueen kehittämisellä (esimerkiksi maali alueen laajentaminen, uuden asejärjestelmän käyttöönotto tai toiminnan lisääntyminen) voi olla vaikutusta alueen perustamistarkoitukseen. Kielteisiä vaikutuksia minimoidaan ja ennaltaehkäistään puolustusvoimien toiminnan sallimissa rajoissa toimintoja kehittämällä sekä alueellisilla ja ajallisilla järjestelyillä, ennallistamis- ja kompensointitoimenpiteillä sekä luonnonhoitoa parantamalla. Mikäli toiminta ja alueen kehittäminen uhkaisivat edellä mainituista toimenpiteistä huolimatta vaarantaa alueen perustamistarkoituksen, selvitetäisiin mahdollisuudet Natura-alueen sekä luonnonsuojelualueen rajauksen tarkistamiseen.

Valtioneuvoston asetuksella sallittaisiin myös Kätölandetin luonnonsuojelualueen itäisimmällä osa-alueella uuden 20 kV sähköjohdon rakentaminen luonnonsuojelualueen rajalle.

4.3. Liikkumisrajoitukset

Luonnonsuojelulain 18 §:n 2 momentin nojalla voidaan rajoittaa luonnonsuojelualueella liikkumista joko perustamissäädökseen tai lain 20 §:n nojalla annettavaan järjestyssääntöön otettavalla määräyksellä, mikäli alueen eläimistön tai kasvillisuuden suojele sitä vaatii.

Perustamisasetuksessa ei säädettäisi liikkumisrajoituksista, mutta Metsähallitus voi tarvittaessa myöhemmin antaa järjestyssäännöissä tätä koskevia määräyksiä.

4.4. Alueiden hoidon ja käytön tavoitteet

Luonnonsuojelulain nojalla suojeltavien alueiden hoidon ja käytön keskeisin tavoite on alueiden säilyttämien luonnontilaisina siten, että ekosysteemit kehittyvät luonnon omien prosessien mukaisesti ja ihmisen aiheuttamat häiriöt ovat mahdollisimman vähäisiä. Suurimmalla osalla perustettavista alueista tämä on riittävä toimenpide suojeluarvojen turvaamiseksi. Eräillä alueilla on tarpeen tehdä lisäksi ennallistamis- ja luonnonhoitotoimenpiteitä.

Luontoarvojen turvaamisen lisäksi merkittävä tavoite perustettavilla luonnonsuojelualueilla on luonto- ja kulttuuriarvot huomioivan virkistyskäytön mahdollistaminen. Alueilla on merkittäviä nähtävyyksiarvoja. Ne ovat myös luonnossa liikkumisen ja luonnonhavainnoinnin sekä ympäristökasvatuksen tärkeitä kohdealueita. Vattajanniemen suojelualueen käyttämistä edellä mainittuihin tarkoituksiin rajoittaa se, että alue sijaitsee Lohtajan ampuma- ja harjoitusalueella, jolla Puolustusvoimien toimintaan liittyvien säännösten perusteella voidaan rajoittaa liikkumista.

Ennallistamisen ja luonnonhoidon sekä virkistyskäytön ja luontomatkojen tarpeita tarkastellaan tarkemmin alueita koskevissa hoidon ja käytön suunnitelmissa sekä yksityiskohtaisemmissa toimenpidesuunnitelmissa.

5. Ehdotuksen hallinnolliset ja taloudelliset vaikutukset

Kaikki Keski-Pohjanmaan luonnonsuojelualueet ovat valtion omistuksessa ja Metsähallituksen hallinnassa ja hoidossa, eikä suojelualueiden perustaminen aiheuta erityisiä hallinnollisia vaikutuksia. Toiminnallisena alueyksikkönä toimii Metsähallituksen Pohjanmaan-Kainuun luontopalvelut.

Uusien luonnonsuojelualueiden perustaminen aiheuttaa sekä investointiluonteisia kustannuksia että vuotuisia alueiden hallintaan ja hoitoon liittyviä kuluja. Edellisiä ovat muun muassa maanmittaustoimitusten, luonnonsuojelullisten perusselvitysten ja palvelurakenteiden rakentamisen aiheuttamat kustannukset, jotka olisivat arviolta noin 25 000 euroa. Vuotuisia kustannuksia aiheutuu muun muassa palvelurakenteiden hoidosta, opastuksesta sekä alueiden luonnon ja käytön seurannasta sekä valvonnasta. Näiden kulujen arvioidaan olevan noin 10 000 euroa vuodessa. Investointi- ja vuotuiset ylläpitokulut eivät sisällä hallintokuluja. Kulut katetaan valtiontalouden kehyspäätöksessä hyväksytyjen määrärahojen puitteissa.

Alueita koskevia metsästysvuokrasopimuksia koskevat muutokset asetusta vastaavaksi aiheuttavat Metsähallituksessa hallinnollisia toimenpiteitä, mitä varten asetukseen on otettu siirtymäaika asetuksen voimaan tullessa voimassa olevien sopimusten mukaisen metsästyksen jatkumisesta asetuksen voiman tullessa meneillään olevan metsästysvuoden loppuun.

6. Kuuleminen ja lausunnot

Valmistelun alkuvaiheessa on kuultu maakunnallisia ja paikallisia sidosryhmiä. Keskusteluissa kartoitettu mm. maakuntaliiton, kuntien, luonnonsuojelu- ja luonnonharrastusjärjestöjen, riistahallinnon ja metsästysseurojen näkemyksiä alueiden perustamisesta.

Asetusluonnos oli lausunnoilla 12.1.-28.2.2021. Lisäksi kahdelta metsästysyhdistykseltä pyydettiin erikseen lausunnot 10.-31.5.2021 välisenä aikana. Lausuntoja annettiin yhteensä 41 kappaletta. Lausunnon antoivat Keski-Pohjanmaan liitto, Kaustisen, Perhon, Toholammin ja Vetelin kunnat, maa- ja metsätalousministeriö ja puolustusministeriö, Etelä-Pohjanmaan ELY-keskus, Luonnonvarakeskus, Metsähallitus, Museovirasto, Rajavartiolaitos, Suomen ympäristökeskus, Suomen riistakeskus, Suomen Metsästäjäliitto, Pohjanmaan riistanneuvosto, Kälviän-Ullavan, Lestijärven, Lohtajan, Perhon sekä Toholammin riistanhoitoyhdistykset, 13 metsästysseuraa (Kokkolan- ja Vaasanseudun Sotilasmetsästäjät ry, Leukun Eräveikot ry, Lohtajan Metsästysseura, Metsästysseura Kälviän itäveikot ry, Peltokorven ja Välikylän metsästysseura ry, Perhon Ylipään metsästysyhdistys ry, Ruotsalon metsästysyhdistys ry, Toholammin Metsästysseura Ry, Sykäräisen Metsästysseura Ry, Järvisalon Metsästysseura Ry, Ullavan urheilumetsästäjät ry, Ullavan Ylipään metsästysseura ry ja Vetelin Erä ry), BirdLife Suomi ry, Jakobstadsnejdens Natur, Lestijokiseudun ympäristöyhdistys ry, Lestijokiseudun ympäristö, Suomen luonnonsuojeluliiton Pohjanmaan piiri ry Keski-Pohjanmaan Luonto ry ja Lestijokiseudun Ympäristö ry, Suomenselän lintutieteellinen yhdistys ry, Ympäristöyhdistys Kotikontu ry, MTK Keski-Pohjanmaa, Perhon Yhteismetsä, Toholammin yhteismetsän osakaskunta, Fingrid Oyj sekä kaksi yksityishenkilöä.

Puolustusministeriö katsoi, että valtioneuvoston esittelymuistiota tulisi täydentää siten, että Lohtajan ampuma- ja harjoitusalueen harjoitus- ja koulutustoimintaa kattaa harjoitus-, ampuma-, koulutustoiminnan myös alueen käyttöön liittyvien edustan merialueiden osalta ja toimintaan liittyvän kehittämisen harjoitusalueen maa-alueilla, mukaan lukien tarvittavien toimintojen ja rakenteiden kehittäminen sekä maarakentaminen kuten kovapanosammuntojen rakenteet, urat, maalitoiminnan rakenteet sekä harjoitus- ja turvallisuusrakenteet.

Muistioon tulisi lisätä, että Vattajanniemen käyttämistä rajoittaa se, että alue sijaitsee Lohtajan ampuma- ja harjoitusalueella, jolla Puolustusvoimien toimintaan liittyvien säännösten perusteella voidaan rajoittaa liikumista. Nämä muutokset on tehty muistioon.

Maa- ja metsätalousministeriö esitti lausunnossaan muutoksia metsästyksen jäljempänä todettavalla tavalla.

Kaikki lausunnon antaneet viranomaiset (Etelä-Pohjanmaan ELY-keskus, Luonnonvarakeskus, Metsähallitus, Museovirasto, Suomen riistakeskus ja Pohjanmaan riistaneuvosto ja Suomen ympäristökeskus) suhtautuivat myönteisesti asetusehdotuksiin ja Rajavartiolaitoksella ei ollut lausuttavaa.

Keski-Pohjanmaan liitto ja Kaustisen, Perhon, Toholammin ja Vetelin kunnat suhtautuivat myönteisesti suojelualueiden perustamiseen. Useimmat kuitenkin edellyttivät, että luonnonsuojelualueiden ulkopuolella oleville rajakiinteistöille ei suojelusta aiheudu talousmetsähoidollisia haittoja ja rajoituksia. Myös MTK Keski-Pohjanmaa ja Perhon Yhteismetsä esittivät tämän lausunnossaan. Lisäksi kuntien ja MTK:n lausunnoissa annettiin kommentteja metsästyksen liittyen.

Suomen Metsästäjäliitto totesi, että metsästyksen mahdollisimman laaja jatkuminen nyt perustettavilla alueilla on välttämätöntä muun muassa luonnon monimuotoisuuden säilyttämisen ja runsastuessaan mahdollista vahinkoa tuottavien lajien hallinnan näkökulmasta ja se piti hyvänä, että asetusesityksessä ei ole tarpeettomia metsästyksiaikarajauksia sallituille riistalajeille.

Ympäristön- ja luonnonsuojelujärjestöt suhtautuivat myönteisesti asetusluonnoksiin. Lausunnoissa esitettiin laajennuksia Hötölamminnevan, Hanhilahden, Etelänevan-Viitalonnevan-Seljäsennevan sekä Linjasalmennevan suojelualueiden rajaukseen. Yksityishenkilöistä ensimmäinen kannatti Viisteennevan perustamista luonnonsuojelualueeksi ja toinen ehdotti Hötölamminnevan suojelualueen laajentamista. Esitetyt laajennukset eivät kuitenkaan anna aiheutta muutoksiin, koska asetuksella pannaan täytäntöön valtioneuvoston periaatepäätöksiä luonnonsuojeluohjelmista sekä päätöstä Natura 2000 -verkostosta.

Luonnon- ja ympäristönsuojelujärjestöjen lausunnoissa esitettiin myös muutoksia metsästyksen ja ne on esitetty jäljempänä muidenkin metsästyksen koskevien kommenttien yhteydessä.

Fingrid Oyj edellytti, että uusia suojelualueita perustettaessa toimenpiderajoituksissa ja rauhoitusmääräyksissä otetaan selkeästi huomioon ja sallitaan nykyisten voimajohtojen kunnossapito- ja uusimistoimenpiteet sekä otetaan huomioon niiden uusimistarve alueen käyttöä suunnitellessa. Tältä osin luonnonsuojelulain 71 §:ssä säädetään, että laki tai sen nojalla tehdyt päätökset eivät rajoita sellaisen oikeuden käyttämistä, joka ennen rauhoitusmääräysten voimaantuloa perustettuna rasitteena, vuokraoikeutena tai muuna vastaavana oikeutena kohdistuu luonnonsuojelualueeseen. Fingrid Oyn ja muidenkin toimijoiden olemassa olevat oikeudet pysyvät rajoittamattomina voimassa luonnonsuojelualueiden perustamisesta huolimatta. Tältä osin lausunnossa esitetty ei anna aiheutta muutoksiin.

Metsähallituksen esittämät vähäiset ilmaisulliset tarkennukset asetusmuistioon on tehty.

Lausunnossa kiinnitettiin eniten huomiota ehdotettuihin metsästyksen koskeviin säännöksiin. Yleisesti esitettiin metsästyksen laajempaa sallimista suojelualueilla joko kaikkiaan tai lajikohtaisesti. Metsästysyhdistykset vaativat pääsääntöisesti vähintään nykyisen laajuista metsästyksiä. Maa- ja metsätalousministeriö katsoi, että valkohäntäpeuran metsästys on sallittava kaikilla alueilla ja metsäkauriin metsästys on sallittava etenkin rannikon suojelualueilla. Lisäksi maa- ja metsätalousministeriö katsoi, että metsäkanalinnuista pyynn metsästys tulisi sallia samoilla alueilla kuin teeren ja metson metsästys, koska pyynn metsästyksiä voidaan

etenkin huonoina vuosina rajoittaa maa- ja metsätalousministeriön asetuksilla, jotka perustuvat saman kesän riistakolmiolaskentoihin. Suomen Riistakeskus esitti hyvin samansuuntaiset näkemykset lausunnossaan. Myös Metsähallituksen Eräpalvelut katsoi, että pyynn metsästys tulisi sallia. Toisaalta vaadittiin myös lintujen metsästyksen kieltämistä SPA-alueilla ja muilla linnustollisesti poikkeuksellisen tärkeillä alueilla (BirdLife Suomi ry), ainakin vesilintujen osalta (Suomenselän lintutieteellinen yhdistys ry). Lausuntokierroksen perusteella asetusta on muutettu siten, että lintujen metsästystä ei sallittaisi millään SPA-alueella, koska alueella esiintyvät linnut ovat alueen suojeluperusteena Natura 2000 -verkostossa.

Pienpetojen ja vieraslajimetsästyksen sallimista vaativat Perhon kunta ja MTK ja erityisesti supikoiran ja minkin pyyntiä vaativat MMM, Suomen Metsästäjäliitto sekä Suomenselän lintutieteellinen yhdistys ry. Tältä osin ehdotettavaan asetukseen onkin lisätty supikoiran ja minkin pyynti ja tappaminen SPA-alueille pesinnän ja muuton ajan ulkopuolisena aikana. Ketun ja osin nädän metsästystä vaadittiin erityisesti SPA -alueilla (MMM, Metsähallituksen Eräpalvelut, Suomen Metsästäjäliitto). Asetusta on lausuntojen perusteella muutettu siten, että ketun metsästys sallittaisiin asetusluonnoksessa esitettyä laajemmin eli kaikilla SPA-alueilla edellä mainitulla ajallisella rajoituksella.

Lausunnoissa vaadittiin myös suurpetojen metsästyksen sallimista sekä muiden hirvieläinten kuin hirven metsästyksen sallimista hirvieläinten liian suuren kannan aiheuttaman turvallisuus- tai vahinkouhan perusteella ja esitettiin varautumista kanadanmajava- ja villisikakannan metsästystarpeeseen.

Luonnonsuojelulain 17 a §:n 3 momentin edellä todetun lähtökohdan mukaisesti metsästys muualla kuin metsästyslain 8 §:n alueella sijaitsevalla muulla luonnonsuojelualueella on kiellettyä.

Valtiosääntöoikeudellisesti valtioneuvoston asetuksella ei voida poiketa tästä lähtökohdasta kuin perustellusta syystä. Näin ollen alueilla ei ole mahdollista säätää metsästyksen jatkumisesta rajoittamattomasti.

Ympäristövaliokunta totesi luonnonsuojelulain 17 §:n muuttamista koskeneessa mietinnössään (YmVM 11/2010 vp), että hirvikantojen säätelyä voidaan tarvittaessa tehostaa lisäämällä metsästyslupien määrää kansallispuistojen lähialueilla. Kansallispuistojen läheisyydessä toimiville metsästysseuroille voidaan myöntää riistanhoitopiiriin päätöksellä korotettu määrä pyyntilupia, jos hirvien lukumäärissä tapahtuu ongelmallista kasvua. Tämän mukaisesti asetuksessa ei esitetä muiden hirvieläinten metsästyksen sallimista suojelualueilla niiden läheisyydessä olevien liikenneväylien perusteella. Myös suurpetokannat vähentävät luontaisesti hirvieläinkantoja.

Tarvittaessa Metsähallitus voi sallia luonnonsuojelulain 15 § 1 momentin 1 ja 2 kohdan nojalla vierasperäisten eläinlajien kuten valkohäntäpeuran ja kanadanmajavan yksilöiden vähentämisen sekä pyyntiluvanvaraisen riistaeläimen yksilöiden poistamisen, kun se on tarpeen suojelualueen ulkopuolella aiheutuvan turvallisuus- tai vahinkouhan torjumiseksi. Näiltä osin lausunnoissa esitetyt vaatimukset ehdotettujen metsästysmahdollisuuksien laajentamisesta eivät siten ole antaneet aihetta muutoksiin lukuun ottamatta edellä todettua linnuston suojelun kannalta perusteltuja muutoksia. Lisäksi villisikayksilöiden poistamisen mahdollisuus on tarkennettu muistioon edellä.

7. Olemassa olevien luonnonsuojelualueiden lakkauttaminen

Asetuksella perustetaan kaksi suojelualueita, joihin sisältyy jo aikaisemmin perustettuja luonnonsuojelualueita eli jo edellä viitattu Linjalamminkankaan ja Isonvan luonnonsuojelualueet. Kyseiset alueet perustetaan tällä asetuksella uudelleen, jolloin niiden rauhoitusmääräykset tulevat vastaamaan nykyisen luonnonsuojelulain

säännöksiä. Edellä todetusti alueiden perustaminen uudelleen on tarpeen siksi, että perustamisella aiemmin vapaamman metsästyksen piiriin kuuluneen alueen metsästyksessä muuttuu merkittävästi, erityisesti Linjalamminkankaan luonnonsuojelualueen osalta. Isonnevan luonnonsuojelualueella puolestaan metsästyksen sallimista koskeva määräys perustuu alueen järjestyssääntöön, mikä ei ole nykyisen valtiosääntöoikeudellisen kannan mukaan suotavaa.

Vuonna 1993 vanhojen metsien suojelusta annetulla asetuksella (1115/1993) perustettu Linjalamminkankaan luonnonsuojelualue lakkautetaan tällä asetuksella kumoamalla kyseisen asetuksen 2 pykälän 1 momentin 73 kohta. Alue tulee osaksi tällä asetuksella perustettavaa laajempaa Linjalamminkankaan luonnonsuojelualueetta.

Vuonna 1985 eräiden valtion omistamien alueiden muodostamisesta soidensuojelualueiksi annetulla asetuksella (801/1985) perustettu Isonnevan soidensuojelualue lakkautetaan tällä asetuksella kumoamalla kyseisen asetuksen 1 pykälän 1 momentin 18 kohta. Alue tulee osaksi tällä asetuksella perustettavaa laajempaa Isonnevan luonnonsuojelualueetta.

Kahteen valtioneuvoston asetuksella perustettavaan luonnonsuojelualueeseen sisältyy valtiolle siirtyneitä yksityisiä luonnonsuojelualueita. Kätölandetin luonnonsuojelualueeseen sisältyy 18,7 hehtaarin laajuinen ja Lestijoen yläjuoksun luonnonsuojelualueeseen 35,3 hehtaarin laajuinen valtiolle siirtynyt yksityinen luonnonsuojelualue. Luonnonsuojelulain 22 §:n 3 momentin mukaan, jos luonnonsuojelualueeseen liitetään valtion omistukseen siirtynyt yksityinen luonnonsuojelualue, poistetaan tämän rauhoitusta koskeva merkintä liittämisen yhteydessä kiinteistötietojärjestelmästä ja samalla lakkaavat aluetta koskevat aiemmat rauhoitusmääräykset olemassa voimassa. Säännös koskee ensisijaisesti kiinteistöt teknisellä liittämällä tehtävää liittämistä. Sen on katsottava koskevan myös tilannetta, jossa valtioneuvoston asetuksella liitetään olemassa oleva yksityinen suojelualue osaksi valtion luonnonsuojelualueetta. Metsähallituksen on kuitenkin haettava rauhoitusta koskevan merkinnän poistamista kiinteistötietojärjestelmästä suojelukiinteistön muodostamisen yhteydessä.

Asetusluonnos on käynyt laintarkastuksessa.

8. Voimaantulo

Asetus ehdotetaan tulemaan voimaan 1 päivänä toukokuuta 2022.